

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/86/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119015211
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3119015211.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Jozefa Janíka, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 01. októbra 2020, prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 25. júna 2020, sp.zn. 6Pp/230/2019, a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. sa napadnuté uznesenie z r u š u j e .

Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 415 ods. 1 Tr. por. sa návrh odsúdeného J. U. o jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn.1T/304/2012 zo dňa 25.03.2013 a rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn.2T/170/2013 zo dňa 13.01.2014 z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 25. júna 2020, sp.zn.6Pp/230/2019 podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodol tak, že odsúdeného J. U. podmiennečne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 1T/304/2012 zo dňa 25.03.2013 a rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 2T/170/2013 zo dňa 13.01.2014. Zároveň podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu vo výmere 4 roky.

Proti tomuto uzneseniu podal prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len „prokurátor“) v zákonnej lehote sťažnosť v neprospech odsúdeného, ktorú následne písomne zdôvodnil.

Prokurátor v písomných dôvodoch sťažnosti namietol absenciu materiálnej podmienky pre podmiennečné prepustenie s poukazom na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS Ilava, z ktorého okrem iného vyplýva, že riziko sociálneho zlyhania bolo u odsúdeného vyhodnotené ako stredné a jeho resocializačná prognóza ako menej priaznivá z dôvodu jeho trestnej minulosti, experimentovaniu s návykovými látkami a charakteru spáchanej trestnej činnosti. Odsúdený má v odpise registra trestov doposiaľ 6 záznamov. Je toho názoru, že podmiennečné prepustenie nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie vo výkone trestu bez ohľadu na jeho účel. Tieto skutočnosti pritom odôvodňujú podmiennečné prepustenie len vtedy, keď so zreteľom na ne ako aj na ďalšie významné okolnosti, je odôvodnená nádej, že odsúdený bude viesť aj na slobode riadny život a nie je tu pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Prokurátor má za to, že u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, a preto pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil.

Ku dôvodom sťažnosti prokurátora sa odsúdený do konania neverejného zasadnutia krajského súdu písomne bližšie nevyjadril.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu bola spolu so spisom predložená dňa 09. septembra 2020, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušiť a návrh odsúdeného o jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietnuť.

Krajský súd zistil, že okresný súd správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k svojmu návrhu na podmiennečné prepustenie, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Odsúdený na verejnom zasadnutí zotrval na podanej žiadosti o podmiennečné prepustenie a požiadal, aby bolo jeho žiadosti vyhovené.

Na základe preskúmania správnosti napadnutého uznesenia krajský súd dospel k záveru, že okresný súd pochybil, keď návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovel.

Krajský súd na rozdiel od okresného súdu po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že u odsúdeného nie sú naplnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie podmieňuje pri podmiennečnom prepustení kumulatívne splnenie zákonných podmienok, a to vykonanie časti trestu v predpísanej dĺžke, preukázanie polepšenia odsúdeného plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázanie dôvodnej možnosti očakávania, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Krajský súd zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehotu na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody). Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu odsúdený preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, je možné konštatovať jej splnenie. U odsúdeného však nie je splnená tretia zákonná (materiálna) podmienka, a to preukázanie polepšenia svojim správaním vo výkone trestu do takej miery, že v kontexte celkového hodnotenia osoby odsúdeného sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Z hodnotenia ústavu vyplýva, že odsúdenému J. U. sa stanovený program zaobchádzania darí plniť, keďže jeho správanie a prístup k plneniu si povinností je dlhodobo na požadovanej úrovni. Resocializačná prognóza je však hodnotená u odsúdeného ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania. Rizikovými faktormi u odsúdeného sú opakované páchanie trestnej činnosti, jej závažnosť a experimentovanie s návykovými látkami. Počas doterajšieho výkonu trestu v ústave s minimálnym stupňom stráženia bol doposiaľ 10-krát disciplinárne odmenený. Disciplinárne potrestaný nebol. Záverom hodnotenia sa tiež konštatuje, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie, pričom ho riaditeľ ústavu odporučil podmiennečne prepustiť.

Z uvedeného teda vyplýva, že odsúdený v podmienkach výkonu trestu a pod dohľadom je schopný plniť stanovené povinnosti a svojím správaním preukázať snahu po náprave a polepšenie a zároveň toto správanie podriadiť účelu podmiennečného prepustenia. Podľa názoru senátu krajského súdu však nemožno prehliadnúť i z hodnotenia vyplývajúci záver, že resocializačná prognóza odsúdeného je vyhodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania, pričom jedným z viacerých indikovaných rizikových faktorov je práve recidíva odsúdeného. Z obsahu predmetného spisu vyplýva, že odsúdený J. U. bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť (majetková, násilná a drogová), a to aj nepodmiennečnými trestami odňatia slobody, pričom trestná činnosť, za ktorú si aktuálne vykonáva úhrnný 9-ročný trest odňatia slobody je závažného charakteru. Povaha odsúdeným spáchaných trestných činov a z nich vyplývajúce okolnosti charakterizujúce odsúdeného ako osobu so sklonom k páchaniu trestnej činnosti tvoria tak u neho také skutočnosti, ktoré odôvodňujú záver o existencii príliš vysokého rizika jeho recidívy a z neho vyplývajúci záver, že u odsúdeného aj napriek kladnému hodnoteniu ústavu, nie je možné dôvodne očakávať, že súčasný výkon trestu už splnil svoj represívny i výchovný účel a že odsúdený v budúcnosti povedie už len riadny život.

Na základe uvedených skutočností krajský súd dospel k záveru, že odsúdený J. U. nespĺňa všetky zákonné materiálne podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tak, ako na to odlišne poukazoval okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, s ktorými dôvodmi sa krajský

súd v otázke naplnenia materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného nestotožnil. Krajský súd pripomína, že podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je a ani nemôže mať skutočne charakter akejsi odmeny iba za relatívne dobré správanie sa odsúdenej osoby, ale ide o taký mimoriadny inštitút, ktorým sa iba v odôvodnených prípadoch a po náležitom kumulatívnom splnení všetkých troch zákonných podmienok zasiahne do rozhodnutia súdu o uloženom treste odňatia slobody tak, že u odsúdenej osoby už nie je nevyhnutné pôsobiť v pozitívnom smere bezprostredným výkonom trestu odňatia slobody, ale odsúdenému sa poskytne príležitosť na slobode - za istých zákonných a súdom určených podmienok - preukázať, že vie viesť riadny život občana, predovšetkým bez páchania ďalšej trestnej činnosti.

S poukazom na vyššie uvedené krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.